

LAGUNTZALE

¿Zer dezu, maite, orren negarti,
darizkitzula malko samiñak?...
¿zer izan dezu minberatzeko?...
¿zergatik zure negar zotiñak?...
Egin, bai, negar; min garratz ori
arintzen balu negar egiñak...
¡zenbat naigabe! ¡zenbat zoritxar,
zentzatu gabez ditugun grinak!

Negu ondoren ongarri datoz
udaberriko ebi lanbroak,
era berean izan litezke
goraiz ixurtzen diran malkoak.
Garai dan arte, aolku on bat
eman nai dizu nere mintzoak,
erabat utziz lengo bideak,
artu ditzazun asmo ziudoak.

Zorigaiztoan sena galduaz
ona zalakon zere naiera,
etorkizunak bildurtu gabe
goizegi asi ziñan gainbera.
Gainberakoa bukatu zaizu,
ta nekezkoga dator aurrera...
¡beste askori gertatzen zaie,
zuri gertatu zazun au bera!

Gaztetazunak aize azko du,
oarpen gutxi, edo bat ere ez;
gairik zallanak errizten ditu
nai dun erara... irudimenez.
Buruzbideko erabakiak
oñarri gabe, azmoak errez,
gairik ez duten iritzi azko
gaztedi zale dira berenez.

Udaberrian ikusten dana
ez da guzia lore baratza;
inguru, bertan, egon liteke
zorrotzena dan elor arantza.
Noiz eta nundik ez dakigula
poz orde dator etsipen latza;
gorduan nola poztu ta alaitu
min atsekabez dagon biotza?

Ezin litezke benetan artu
alde txarreko tamal guziak;
artu ezkerero, egun batonik
ez luke izango gure biziak.
Atzekabea ta alaitazuna,
askotan datoz berdin jantziak;
zarrakatzeko almenik ez du,
ez jakin eta gutxi ikusiak.

Itz arin azko errez sinistu
ta entzun nai ez ondo esanak,
berezko diran gazte-bultz-aldik
menpetu gabez jara zer lanak!
Ludi txar onek, non-nai ta beti,
jarrita dauzka sare zabalak;
naiz or erari, badu onbide
garaiz damutu ta altxatzen danak.

Altxa zindezke, ta altxa zaitezen
nere, laguntza bear bazera,
nik lagunduko dizut gogo onez,
jbaña jarraitu, zuzen, aurrera!
Bide txarretik ez berriz asi;
baldin bazoaz berriz lenera,
malko geiago garratzu bear
izango dezu lenaz gañera.

Asmo gabeko damutze soillak,
utziko dizu biotza zeken,
maitazunezko pozki xamurrak
bide onetik sortu baño len.
Maitazun berak zamiña badu,
beti pozkari ezin leike emen
osatutako poz atzedenez
aundi ta txiki guziak erren.

Zergatik bada kentzen ez dezu
itxutzen zaitun eztalki ori?
zergatik orren apeta txarrez
ateak itxi ezaguerari?
Samin garratzak menpetu gabe
biur zaitezen poz abezlari,
entzun zaiozu ezaten duna
egizko zure lagun danari.

Aizeman utsak ezin du itzali
biotzeko dan maitasun garra;
ain gutxi kendu nai bezin errez,
kezka txarretik sortzen dan arra.
Oker damu ta zuzen azmoak
lagun badute naimen indarra,
aztiro, baña, poz paketsuak,
txukatu oi du samin negarra.

Azko dezu ba, ta ixildu zaite,
negar zotinka ez beti jardun;
malkok legortu, ta biotzari
bidezko dana, eman, zer naidun.
Bide txarretik jarraierazi
dizuten oiek ez dira lagun;
nere laguntza nai dizut eta
bide onetik jarrai dezagun.